

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **A. A.**, nar. X, státní příslušnost X, pobytem X, zast. JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem AK se sídlem v Brně, Joštova 138/4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, čj. OAM-717/ZA-ZA14-ZA17-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 29. 11. 2016 o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato je nepřipustná dle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení bylo zastaveno s odkazem na ust. § 25 písm. i) tohoto zákona. Žalovaný po provedeném pohovoru s žalobcem konstatoval k jeho aktuální žádosti o udělení mezinárodní ochrany, že již v jeho věci rozhodoval o žádosti ze dne 26. 7. 2012, a to rozhodnutím ze dne 17. 12. 2013, žaloba žalobce byla poté zamítnuta krajským soudem a následná kasační stížnost byla odmítnuta Nejvyšším správním soudem v Brně. V průběhu prvního správního řízení žalobce uváděl jako důvody své žádosti obavy z návratu do vlasti pro zadržení a následné uvěznění za nenastoupení vojenské základní služby, zmínil též utlačování a perzekuci kurdské menšiny. Po posouzení žalobcem uváděných skutečností v aktuální žádosti žalobce hodnotil žalovaný jím uváděné důvody jako shodné. Z uvedeného důvodu pak bylo aplikováno ustanovení § 10a písm. e) a § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. V žalobě je poukazováno na to, že žalobce uprchl do České republiky z Turecka, neboť odmítl nastoupit na základní vojenskou službu a jako další důvod označil probíhající vnitřní válku v Turecku, která se odehrává mezi Kurdy a Turky. Žalobce je kurdské národnosti, proto se obává o svůj život. Jeho současná žádost je druhá v pořadí. Namítá zkrácení na svých právech v průběhu správního řízení, porušení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 12 písm. b), § 14, § 14a) a § 25 písm. i) zákona o azylu. Dle jeho přesvědčení žalovaný nepřihlédl k existenci nebezpečí, které mu hrozí v případě návratu do Turecké republiky, neboť je kurdské národnosti a odmítl nastoupit na základní vojenskou službu. Během doby, uplynulé od jeho první žádosti o mezinárodní ochranu uběhla určitá doba, během které došlo na území Turecka vlivem politiky k politickým čistkám, hlavně mezi občany kurdské národnosti. Lidskoprávní situace se podstatně zhoršila hlavně v červnu 2015 po tureckých parlamentních volbách, poté v červenci došlo k vypuknutí násilností mezi Stranou kurdských pracujících a tureckými ozbrojenými složkami. V r. 2016 došlo k neúspěšnému pokusu o převrat, jehož následkem jsou nyní lidská práva tureckých občanů nerespektována a v ohrožení, mj. došlo k čistkám v armádě, justici a v civilních odděleních ministerstva vnitra. Výsledkem tak podle žalobce může být větší represe vůči kurdské menšině v Turecku. Žalobce míní, že v zemi původu probíhá vnitřní válka mezi Turky a Kurdy, od r. 2012 dochází ke zhoršení situace a nerespektování lidských práv, proto žalovaný mohl posoudit jeho žádost jako přípustnou.
3. Žalobce žádal o přiznání odkladného účinku žaloby, o němž soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 16. 1. 2017.

III. Vyjádření žalovaného

4. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 25. 1. 2017 plyne, že žalovaný s žalobní argumentací nesouhlasí, odkazuje na obsah správního spisu, zejména pak vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho výpověď. Žalovaný je přesvědčen, že při vydání rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu, zabýval se všemi důvody a fakty, žalobcem sdělenými a v průběhu řízení zjištěnými. Žalovaný po provedeném řízení dospěl k závěru, že žalobce netvrdí žádné skutečnosti, které by odporovaly postupu a využití § 25 písm. i) ve vztahu k § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce uvedl shodné důvody jako v řízení předchozím. V závěru svého rozhodnutí se žalovaný zabýval současnou vnitropolitickou situací v Turecké republice, při individuálním posouzení důvodů žalobce však neshledal hrozbu vážné újmy pro případ jeho návratu do země původu. Správní orgán zdůrazňuje, že při vydání procesního usnesení není povinen zkoumat naplnění důvodů humanitárního charakteru žalobce, neboť zastavuje-li řízení o věci, nerozhoduje o věci samé. V řízení však ani žádné mimořádné důvody, hodné zvláštního zřetele, neshledal. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jak nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Soud konstatuje, že ve správním spise se nachází žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 26. 8. 2015, v níž žalobce uvedl, že je státním občanem Turecké republiky, kurdské národnosti, svobodný, rodiče a sourozenci žijí v Turecku, převážně v Izmiru. V České republice žije jeho bratranec. Nikdy nevlastnil cestovní pas, vlastní občanský průkaz a průkaz řidiče. Je ateista. Uvedl, že byl členem zrušené strany BDP, ta se změnila na HDP, jejím členem však již není. Vojenskou službu nikdy nevykonával, má nedokončené středoškolské vzdělání, pracoval jako montér konstrukcí. Dostává finanční pomoc od rodičů. Z vlasti odjel v červenci 2012, neboť nechtěl nastoupit na vojenskou službu, v Turecku panuje vnitřní válka mezi Kurdy a Turky, znamená to nebezpečí života pro Kurdy a navenek se vše tváří, že se nic neděje. Neví, přes jaké konkrétní země se dopravil do České republiky, neboť nastoupil v Istanbulu do kamionu a byl vysazen v ČR. Je zde již 4 roky, dostal výjezdní příkaz, vrátit se zpět nechce, protože nechce sloužit na vojně. Nežádal o sociální pomoc, živí se sám, ale hrozí mu tam postih. Chtěl by zde pracovat, otevřít si vlastní podnik a začlenit se do společnosti. Neví, zda proti němu nebylo z důvodů nenastoupení ZVS zahájeno ve vlasti nějaké řízení. Kluci z lepších rodin jsou v Turecku zvýhodňováni, co se týká nástupu na vojnu a ty ostatní posílají na smrt. Velká většina lidí, kteří projdou Tureckem, dále v zemi o azyl nežádá, protože tam se nedá žít. Součástí správního spisu jsou i dokumenty správního řízení, provedeného v průběhu r. 2012 – 2013, porovnáním uvedených skutečností soud zjistil, že v první žádosti žalobce na rozdíl od současné doby uváděl, že je islámského vyznání a nikdy nebyl politicky organizován.
6. V provedeném pohovoru dne 14. 10. 2016 žalobce uvedl, že v PoS Kostelec nad Orlicí se vždy jednou za dva měsíce hlásí, ale nepobývá tam. Vrátil se a zažádal o azyl proto, že obdržel dvoutýdenní vyhošťovací vízum. Situaci v Turecku považuje za jasnou, čeká tady už pět let. Byl volit na konzulátu v Praze, předložil tam turecký OP a adresu svého pobytu v ČR, volit může každý. Vyhýbá se pět let základní vojenské službě, což znamená vězení. V kontaktu je s rodinou v Turecku, telefonicky, zhruba týdně. Dění v zemi sleduje v televizi, hrozí tam vypuknutí občanské války mezi Turky a Kurdy. Má své podnikání – kebab. Více nemá co říci, je to asi bezpředmětné. Dne 14. 10. 2016 byl žalobce seznámen s podklady správního orgánu, uvedl, že stále podává nějaká vysvětlení, neví, proč by měl stále o něčem vypovídat, musel zavřít občerstvení, aby mohl přijet k pohovoru, v Turecku je to stále horší.
7. Součástí správního spisu jsou veškeré podklady, které žalovaný konstatoval ve svém rozhodnutí ze dne 29. 11. 2016, a to na str. 2 – 4.
8. **Možnost zastavení řízení v případě, že je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, upravuje § 25 písm. i) zákona o azylu, za nepřípustnou je pak dle § 10a písm. e) tohoto zákona považována žádost, která je opakovaná a která je posouzena jako nepřípustná dle § 11a odst. 1. Dle tohoto ustanovení je pak nutné zkoumat, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.**

9. Po přezkoumání věci, jak soud popsal shora, konstatuje, že neshledal žádné pochybení ani ve vedení správního řízení, ani v postupu správního orgánu při závěru o neuvedení žádných nových podstatných okolností případu dle výše uvedeného ustanovení zákona o azylu. **Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.)** a ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).
10. Správní orgán provedl vyčerpávající rozbor svého závěru na str. 4 napadeného rozhodnutí, kdy popsal vývoj situace v Turecké republice, zejména pak v posledním období, ale také uvedl, že neshledal z výpovědi žalobce žádné skutečnosti, z nichž by mohl dovozovat, že turecké státní orgány by měly zájem na osobě žalobce. Jím uváděné vyhýbání se vojenské službě bylo řádně zhodnoceno v rámci vydání meritorního rozhodnutí ve věci, žalovaný si pak obstaral objektivní podklady k současné situaci neúspěšných žadatelů o azyl v zemi původu a nezjistil, že by byli po návratu znevýhodňováni či diskriminováni. Dobře známa byla v dřívějším řízení i otázka kurdské národnosti žalobce a též byla předmětem řízení. V zemi původu nepanují dle podkladů poměry vnitřního ozbrojeného konfliktu a Turecko není ve válečném stavu s žádným jiným státem. Dle názoru soudu se tak správní orgán zabýval dostatečně případnou hrozbou vážné újmy pro případ návratu žalobce do země původu, shromáždil dostatek aktuálních podkladů a dostal tak předpokladu řádného zkoumání situace v zemi původu i pro případ zastavení věci z důvodu opakované žádosti, která neobsahuje nové skutečnosti oproti dříve sděleným důvodům.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

11. Vzhledem k tomu, že soud neshledal námitky žalobce v dané věci za důvodné, postupoval v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu zamítl jako nedůvodnou. Soud neshledal žalobou namítaná porušení žalovaným v průběhu správního řízení, ani ve vydaném rozhodnutí ze dne 29. 11. 2016, naopak soud shledal důvodnou argumentaci žalovaného správního orgánu v tom smyslu, že žalobce v průběhu řízení nesdělil žádné nové skutečnosti, které by nebyly řádně meritorně vypořádány v průběhu řízení o první žádosti žalobce. Aplikace ustanovení §§ 10a písm. e) a 25 písm. i) zákona o azylu tak v daném případě není nesprávná ani v rozporu se zněním tohoto zákona či správního řádu.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. L.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 25. ledna 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně